Dosarul nr. 2-22764/25 (2-25154477-12-2-041122025-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

05 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Elena Marandici, examinând, în sediul instanței, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de CA ”Asterra Grup” SA către ”Luxconsistem” SA, intervenient accesoriu Cojuhari Alexandr privind încasarea prejudiciului în ordine de regres, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La data de 03 noiembrie 2025, avocatul Canja Alexandru, în interesele CA ”Asterra Grup” SA a înaintat cerere de chemare judecată către ”Luxconsistem” SA, intervenient accesoriu Cojuhari Alexandr solicitând instanței încasarea din contul ”Luxconsistem” SA în beneficiul CA ”Asterra Grup” SA a pagubei materiale în mărime de 58 000 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 1 009, 84 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii înaintate a indicat că, la data de 01.07.2025 ora 19:30 min, în mun. Chișinău, str. N.M. Spătaru - N. Sulac, conducătorul auto pe nume Cojuhari Alexandr, angajat al „Luxconsistem” SA, aflându-se la volanul mijlocului de transport Mercedes ***** cu n/î *****, a tamponat autovehiculului dc model AUDI ***** cu n/î *****, astfel cauzând ultimului un prejudiciu semnificativ. Vinovat în producerea accidentului rutier, a fost recunoscut Cojuhari Alexandr, fiind atras la răspundere contravențională în conformitate cu prevederile art. 242 alin. (1) Cod contravențional. Dat fiind faptul că accidentul rutier s-a produs din vina d-lui Cojuhari Alexandr, cel din urmă a prezentat polița de asigurare RCAI-010358166 din 05.11.2024 eliberat pe numele persoanei fizice, C*****, proprietarul mijlocului de transport, eliberată de CA „Asterra Grup” SA, fapt ce compania de asigurări a confirmat, a recunoscut că e caz asigurat și a urmat să-și onoreze obligația de despăgubire a cazului produs. În baza cererii părții păgubite cu privire la deschiderea dosarului de daună, CA „Asterra Grup” SA, a deschis dosarul de daune nr. 28653/R/07/2025, pe marginea căruia, fără prezența lui Cojuhari Alexandr, a proprietarului C***** și a ”Luxconsistem” SA (deși au fost legal notificați, respectiv invitați la constatări conform telegramei nr. 40-01/25, 41-01 și 42-01/25 din 08.07.2025), a întocmit procesul-verbal de constatare a

pagubelor asupra mijlocului de transport al păgubitului de model Audi ***** cu n/î *****. Astfel, pentru evaluarea daunelor și restabilirea acesteia, CA „Asterra Grup” SA i s-a prezentate Raportul de evaluare nr. 2863/07A din 22.07.2025, emis de evaluatorul Ciobanu Iurie, unde conform concluziei acestuia valoarea recondiționării autovehiculului marca Audi ***** n/î ***** constituie suma în mărime de 78 133,92 lei. Prin urmare, în urma negocierilor, sa ajuns la un comun acord cu partea păgubiră pentru suma de 58 000,00 lei, care a fost achitată în mărime integrală de către CA „Asterra Grup” SA în contul persoanei vătămate, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 2879128457din 07.10.2025, în rezultatul unei tranzacții reciproce și irevocabile încheiate între părți. Analizând în detaliu cazul asigurat, CA „Asterra Grup” SA a observat că la momentul accidentului rutier, contractul de asigurare cât și polița de asigurare RCAl-010358166 din 05.11.2024 a fost emisă pe persoana fizică pe nume C*****, iar la data producerii accidentului rutier, figurează existența unei persoane juridice, care deținea în folosință autovehiculul de modei Mercedes ***** cu n/î *****, codul vin: *****, regăsindu-se în actele probatorii acumulate, ”Luxconsistem” SA. Din aceste considerente, CA „Asterra Grup” SA a expediat în adresa ”Luxconsistem” SA cererea prealabilă, conform art. 8 aș.in.(3), (4) și art.30 alin.(1) lit.f) al Legii nr.106/21.04.2022.

În acest context, reiterează reclamantul: - obligația persoanei juridice de a încheia o poliță de asigurare tip RCA pentru autoturismul ce-l deține în posesie intervine conform prevederilor art. 8 alin. (1) din legea 106/2022 coroborat cu art. 8 alin (4) din același text de lege; - ”Luxconsistem” SA nu și-a îndeplinit obligația de bună credință în calitatea sa de persoană juridică în vederea încheierii unui contract asigurare tip RCA persoană juridică pentru autoturismul Mercedes ***** cu n/î *****, conform prevederilor legale și a cotelor bonus-malus ce se calculează în baza prevederilor art. 12 din Legea 106/2022, încercând astfel să beneficieze de plata unei prim de asigurare vădit mai mici fiind calculată exclusiv pe persoana juridică nu este utilizat în regim de taxi; - având în vedere că prima de asigurare a fost încheiată de o persoană fizică, în legătură cu autoturismul Mercedes ***** cu n/î *****, acesta nu exclude încălcările pârâtei ”Luxconsistem” SA cu privire la încheierea contractului de asigurare tip RCA, obligație ce intră sub incidența prevederilor art. 30 alin. (1) lit. a) Legii nr. 106/2022 ce conferă reclamantei dreptul de a solicita, în ordine de regres, pagubele suportate împotriva persoanelor ce dețin în posesie bunul care, cu rea-credință, încalcă obligațiile de încheiere a contractului de asigurare obligatorie tip RCA conform prevederilor art. 8 din Legea 106/2022 și anume, folosește mijlocul de transport, o persoană juridică, în transporturi cu taxiuri. Or, ”Luxconsistem” SA, în calitate de posesor legal al autoturismului Mercedes ***** cu n/î *****, conform art. 484 Cod Civil, prin omisiunea de a încheia un contract de asigurare, este considerată ca având o

atitudine neglijentă în ceea ce privește gestionarea riscurilor asociate activității sale și mai mult ca atât transmiterii bunului în activitatea „transporturi cu rutiere de mărfuri”.

Notează reclamantul că, potrivit art.2013 Cod civil, ”Luxconsistem” SA este considerată nemijlocit responsabilă pentru prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit pe care îl reprezintă bunul său, bunul Mercedes ***** cu n/î *****, iar legătura cauzală este stabilită de omisiunea pârâtei de a încheia un contract de asigurare și prejudiciul suferit prin acțiunile șoferului vinovat în producerea accidentului rutier.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 noiembrie 20252, s-a acceptat în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă cererea de chemare în judecată înaintată de CA ”Asterra Grup” SA către ”Luxconsistem” SA, intervenient accesoriu Cojuhari Alexandr privind încasarea prejudiciului în ordine de regres, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată și s-a dispus comunicarea acțiunii pârâților.

Potrivit avizelor de recepție contra-semnătură a scrisorilor recomandate, s-a stabilit că, deși pârâta ”Luxconsistem” SA a recepționat copia acțiunii la data de 13 noiembrie 2025, iar intervenientul accesoriu Cojuhari Alexandr, la data de 21 noiembrie 2025, în termenul acordat de instanță, nu au prezentat referință asupra pricinii și/sau alte probe în confirmarea poziției pe marginea acțiunii comunicate, motiv din care instanța a purces la examinarea cauzei.

Aprecierea instanţei de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată şi materialele cauzei, în raport cu normele de drept incidente speței, instanţa de judecată concluzionează temeinicia parţială a acţiunii, din considerentele ce succed:

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 130 alin.(1) al aceluiași act normativ prevede că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi

nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Din analiza materialelor dosarului instanța reține că, la data de 05.11.2024, CA ”Asterra Grup” SA a eliberat polița de asigurare RCA (internă) potrivit căreia, pentru perioada 07.11.2024 – 06.11.2025, a fost asigurată răspunderea civilă a lui C***** pentru pagubele produse de mijlocul de transport Mercedes ***** cu n/î *****, fapt confirmat prin copia autentificată a poliției de asigurare obligatorie BCA seria/nr. RCAI 010358166 anexată la materialele cauzei (f.d.23). Potrivit copiei autentificate a procesului – verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, parte componentă a acestuia, seria/nr. MAI06 555623 din 01.07.2025, s-a stabilit că, la data de 01.07.2025 ora 19:30 min, în mun. Chișinău, str. N.M. Spătaru - N. Sulac, a avut loc accidentul rutier cu implicarea automobilelor Mercedes ***** cu n/î ***** și AUDI ***** cu n/î *****, vinovat de comiterea căruia a fost recunoscut conducătorul mijlocului de transport Mercedes ***** cu n/î *****, Cojuhari Alexandr. Or, potrivit pct.18 al procesului – verbal anexat la materialele cauzei, instanța reține că Cojuhari Alexandr a recunoscut contra-semnătură săvârșirea contravenției și a acceptat sancțiunea aplicată (f.d.19).

În conformitate cu prevederile art.9 alin.(1), alin.(2) lit.a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Totodată, potrivit art.11 alin.(1) al aceluiași act normative, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

Conform art.774 alin.(1), art.775 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Instanța de judecată reține că, accidentul rutier s-a produs în perioada de acțiune a poliției de asigurare obligatorie BCA seria/nr. RCAI 010358166 eliberată de CA ”Asterra Grup” SA, care a fost eliberată pe numele persoanei fizice

C*****. Respectiv, Cojuhari Alexandr, persoana recunoscută vinovată de producerea accidentului rutier, la momentul producerii accidentului rutier nu deținerea asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produce de autovehicule pe numele său, ceea ce denotă că proprietarul/posesorul legitim al autovehiculului, a admis conducerea mijlocului de transport de către o persoană neasigurată.

Drept urmare, la data de 10.07.2025, a fost întocmit procesul – verbal de constatare a pagubelor în cadrul dosarului de daune deschis la data de 03.07.2025 cu nr.28653/R/07/2025, în baza cererii persoanei păgubite în accidentul rutier (f.d.24-34).

La acest capitol, instanța de judecată remarcă că, la constatarea daunelor, au fost invitați proprietarul autovehiculului C*****, posesorul automobilului ”Luxconsistem” SA și persoana recunoscută vinovată de comiterea accidentului rutier, Cojuhari Alexandr, fapt confirmat prin copiile telegramelor anexate la materialele cauzei (f.d.25-27). Or, la examinarea cauzei, pârâtul și intervenientul accesoriu înștiințați legal, nu au obiectat împotriva pretențiilor și argumentelor acțiunii.

Instanța de judecată notează că raporturile juridice dintre asigurători, asiguraţi şi persoane terţe ce derivă din contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de accidente de vehicule, precum şi modul de realizare a acestui tip de asigurare, sunt reglementate de Legea nr.106/21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule.

Astfel, potrivit art.4 alin.(1) al Legii nr.106/21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule, persoanele care utilizează vehicule înregistrate în Republica Moldova sunt obligate să încheie contracte de asigurare obligatorii RCA pentru orice cazuri de răspundere civilă delictuală pentru pagube produse de accidente de vehicule. Contractul de asigurare obligatorie RCA acoperă în mod obligatoriu atât daunele materiale, cât şi vătămările corporale, decesul şi prejudiciile morale.

În conformitate cu prevederile art.8 alin.(1) - (2) al Legii nr.106/21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule, asigurarea obligatorie RCA se realizează nemijlocit prin încheierea unui contract de asigurare între proprietarul şi/sau utilizatorul vehiculului şi asigurătorul RCA, care se întocmeşte pe suport de hârtie şi/sau prin mijloace electronice, în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare. În cazul în care contractul de asigurare obligatorie RCA este încheiat prin utilizarea oricărui mijloc electronic, iar persoana nu l-a semnat electronic, se prezumă că prin plata primei de asigurare asiguratul şi-a exprimat consimţământul privind încheierea contractului. Contractul de asigurare obligatorie RCA se încheie

între asigurător şi asigurat, fără indicarea persoanelor admise să utilizeze vehiculul (număr nelimitat de utilizatori). În temeiul contractului de asigurare obligatorie RCA, riscul oricărui utilizator de vehicul este acoperit indiferent dacă acesta este încheiat de persoane fizice sau juridice ori din numele acestora, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege.

Potrivit alin.(3) al aceluiași act normativ, dacă persoana fizică asigurată, cu excepţia întreprinzătorilor individuali sau a persoanelor care, în sensul Codului fiscal, prestează servicii profesionale şi desfăşoară activităţi profesionale independente, transmite în posesie unei persoane juridice vehiculul pentru care a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie RCA, în baza unui contract de locaţiune sau a altui act juridic întocmit în condiţiile legislaţiei, riscul celor admişi de către persoana juridică să utilizeze vehiculul este considerat asigurat în temeiul contractului încheiat. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, asigurătorul are dreptul de a înainta acţiune de regres conform art.30.

Ttodată, alin.(4) al aceluiași act normativ stabilește că, dacă persoana juridică asigurată transmite în posesie unei întreprinderi care desfăşoară activitate de închiriere a vehiculelor ori activitate de transport rutier de persoane sau bunuri în regim de taxi vehiculul pentru care a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie RCA, în baza unui contract de locaţiune sau a altui act juridic întocmit în condiţiile legislaţiei, riscul celor admişi de către întreprindere să utilizeze vehiculul este considerat asigurat în temeiul contractului încheiat. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, asigurătorul are dreptul de a înainta acţiune de regres conform art.30.

Potrivit art.14 alin.(1) al Legii nr.106/21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule, asigurătorul RCA are obligaţia de a plăti despăgubiri de asigurare persoanei păgubite pentru pagubele produse de un accident de vehiculul al cărui proprietar şi/sau utilizator a îndeplinit obligaţia de asigurare obligatorie RCA.

Conform art.15 alin.(1) al Legii nr.106/21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule, asigurarea obligatorie RCA acoperă răspunderea pentru pagubele produse de accidente de vehicule tuturor persoanelor altele decât conducătorul vehiculului culpabil.

La caz, în baza tranzacției/acordului între părți. Pe marginea dosarului de daune nr.28653/R/07/2025, la data de 07.10.2025, CA ”Asterra Grup” SA a transferat pe contul bancar al persoanei păgubite în accidentul rutier suma despăgubiri convenite în mărime de 58 000 lei, fapt confirmat prin copia ordinului de plată (f.d.36), iar potrivit actului din 03.07.2025, asiguratorul CA ”Asterra Grup” SA a decis înaintarea acțiunii de regres împotriva proprietarului și posesorului legitim al mijlocului de transport asigurat (f.d.37).

În conformitate cu prevederile art.1856 alin.(1) Cod civil, asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare, precum şi eventualele cheltuieli de diminuare a prejudiciului, se subrogă, în limitele acestei sume, în dreptul la repararea prejudiciului faţă de terţul căruia îi revine obligaţia să repare prejudiciul cauzat, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Potrivit art.30 alin.(1) al Legii nr.106/21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule, asigurătorul RCA care a plătit despăgubirea de asigurare are dreptul sa înainteze acţiune de regres în limitele acestei sume în cazul în care: a) nu a fost îndeplinită obligaţia de încheiere a unui contract de asigurare obligatorie RCA, în condiţiile art.8 alin.(3) şi (4).

Raportând prevederile legale sus-enunțate circumstanțelor pricinii, instanța de judecată conchide că, în circumstanțele în speței, asiguratorul CA ”Asterra Grup” SA care a despăgubit victima accidentului rutier, are dreptul de a înainta prezenta acțiune de regres față de persoana căreia îi revine obligația de despăgubire. Or, C***** a transmis automobilul ”Luxconsistem” SA, care potrivit copiilor materialului contravențional anexat la cauză, era posesorul legitim al mijlocului de transport condus de către Cojuhari Alexandr în momentul accidentului. Respectiv, nume ”Luxconsistem” SA avea obligația de a încheiat un contract de asigurare în condiţiile art.8 alin.(3) şi (4) al Legii nr.106/21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule, obligație care nu a fost îndeplinită în speță.

În conformitate cu prevederile art.1998 alin.(1) – (3) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Potrivit art.2013 alin.(1) – (3) Cod civil, persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalaţiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanţelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcţii etc.) au obligaţia să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art.2012 (cu excepţia cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenţia persoanei vătămate. Obligaţia de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit. Posesorul izvorului de pericol sporit nu răspunde pentru prejudiciul cauzat dacă

demonstrează că izvorul de pericol sporit a ieşit din posesiunea lui ca urmare a acţiunilor ilicite ale unor terţi. În acest caz, răspunderea revine persoanei care a dobîndit în mod ilicit izvorul de pericol sporit. În măsura în care posesorul izvorului de pericol sporit este vinovat de faptul că izvorul a ieşit din posesiunea lui, el va răspunde pentru prejudiciu în mod solidar cu persoana care l-a dobîndit în posesiune în mod ilicit.

Raportând prevederile legale sus-enunțate circumstanțelor pricinii, instanța de judecată conchide că pretenția acțiunii privind încasarea, în ordine de regres, a prejudiciului material, achitat sub formă de despăgubire persoanei prejudiciate în accidentul rutier, își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta urmând a fi admisă.

În conformitate cu prevederile art.858 alin.(2) Cod civil, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art.934 alin.(1) Cod civil, creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată.

Conform art.942 alin.(1), (2) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Cu referire la pretenția acțiunii privind încasarea dobânzii de întârziere, instanța de judecată remarcă că, potrivit legii, obligația trebuie executată în modul corespunzător, ceea ce implică și executarea în termenul stabilit. Or, neexecutarea în termen a obligației, îndreptățește creditorul de a pretinde la despăgubiri pentru neexecutare.

În pricină, obligația de plată consistă în suma despăgubirii plătită persoanei păgubite. Prin cererea prealabilă, recepționată de pârât contra-semnătură la data de 13.10.2025, i s-a acordat termen de 7 zile pentru executarea acesteia (f.d.38, 39). Potrivit calculului dobânzii de întârziere prezentat, dobânda de întârziere pentru neexecutare corespunzătoare, calculată din data punerii în întârziere a debitorului de plată – 21.10.2025 până la data de 30.11.2025, constituie suma de 1 009, 84 lei.

Cu toate acestea, până la moment obligația nu a fost executată, iar după comunicarea prezentei acțiuni pârâtului, ultimul nu a obiectat împotriva pretențiilor acțiunii.

Prin urmare, pretenția acțiunii privind încasarea dobânzii de întârziere de asemenea urmează a fi admisă.

În conformitate cu prevederile prevederile art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit art.83 Cod de procedură civilă, âtaxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Conform art.96 alin.(1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Din analiza materialelor cauzei instanța reține că, la depunerea acțiunii reclamantul a suportat cheltuieli judiciare formate din: taxa de stat achitată în mărime de 3 820, 30 lei (f.d.14), taxa de timbru 200 lei (f.d.13) și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 7 000 lei (f.d.15 - 16).

Cu toate acestea, potrivit pct.1.1.2 al anexei nr.1 a Legii taxei de stat nr.213/2023, taxa de stat aferentă prezentei acțiuni constituie suma de 2 320, 29 lei (58 000 lei + 1 009, 84 lei = 59 009, 84 lei – 50 000 lei = 9 009, 84 lei x 3% = 270, 29 lei + 2 050 lei = 2 320, 29 lei).

Prin urmare, instanța stabilește că taxa de stat achitată la depunerea prezentei acțiuni a fost achitată într-o sumă mai mare decât cuantumul taxei prevăzut de lege pentru examinarea prezente cereri de chemare în judecată. Or, careva cereri privind restituirea taxei de stat achitată în surplus, reclamantul nu a înaintat, iar restituirea taxei de stat se soluționează la cerere.

Totodată, cu referire la cuantumul cheltuielilor de asistență juridică solicitate, instanța de judecată reține că, deși la materialele cauzei a fost anexat mandatul avocatului și factura fiscală care confirmă suportarea efectivă a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7 000 lei (f.d.15-16), totuși, suma achitată avocatului pentru reprezentarea intereselor pe marginea prezentei acțiuni, care s-a examinat în termen de 2 luni de la data depunerii, în procedură scrisă, fără ședință judiciare cu participarea părților, nu are caracter rezonabil, motiv din care

cheltuielile de asistență juridică urmează a fi admise parțial, în mărime de 2 000 lei. Or, din materialele cauzei nu rezultă un volum de lucru al avocatului care ar îndreptăți suma solicitată.

În contextul celor supra enunțate, instanța de judecată concluzionează necesitatea admiterii parțiale a acțiunii, cu dispunerea încasării din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a prejudiciului material în mărime de 58 000 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 1 009, 84 lei, a taxei de stat în mărime de 2 320, 29 lei, a taxei de timbru în mărime de 200 lei și a cheltuieli de asistență juridică în mărime de 2 000 lei, în total suma de 63 530, 13 lei.

În rest, pretențiile acțiunii, în partea taxei de stat achitată în surplus și a cheltuielilor de asistență juridică în partea care depășesc suma admisă, urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate.

În conformitate cu art. 276^2-278^4, art. art. 94, 96, 238-240 Cod de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată înaintată de CA ”Asterra Grup” SA către ”Luxconsistem” SA, intervenient accesoriu Cojuhari Alexandr privind încasarea prejudiciului în ordine de regres, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează de la ”Luxconsistem” SA, IDNO1005600055734, în beneficiul CA ”Asterra Grup” SA, IDNO 1006600032750 prejudiciul material în mărime de 58 000 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1 009, 84 lei, taxa de stat proporțional părții admise din acțiune în mărime de 2 320, 29 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 2 000 lei, în total suma de 63 530 (șaizeci și trei mii cinci sute treizeci), 13 lei.

În rest, pretențiile acțiunii se respins ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător **Elena Marandici**